

Arrest

nr. 324 637 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
 Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
 1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 september 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. DENYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker (O.H.L.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Benin-etnie te behoren en christen te zijn. U bent geboren op [...] mei 1998 in Iguobazuwa, Edo State. Vanaf uw geboorte tot 2012 woonde u afwisselend in Iguobazuwa en Madagbayo.

In 2012 stierven uw ouders, O.O. en O.P., in een autoongeluk. Hierna ging u samen met uw broer en uw zus in Use, Benin City wonen. Na de dood van uw ouders was u boos omdat de politie betrokken was in hun dood en dat ze geen compensatie hadden geboden hiervoor. U werd vervolgens overtuigd om wraak te nemen op de overheid door een vriend uit de buurt. Hij bracht u bij een militantengroep die de overheid

bevecht omdat ze ruwe olie uit de grond halen en dit niet gebruiken om de regio's te ontwikkelen. Deze militantengroep deed aan ontvoeringen van belangrijke mensen en vroeg vervolgens losgeld. Initieel kreeg u van hen een telefoon en moest u het aan hen laten weten als er politievoertuig was. Later leerden ze u met de motor rijden. U moest hierna het losgeld ophalen dat betaald werd als er iemand werd gekidnapt. Later werd u ook aangeleerd om de mensen pijn te doen als er niet tijdig betaald werd. Ergens in 2014 werd u gearresteerd door de politie. U werd even vastgehouden en werd vervolgens voor de rechtbank gebracht. U kon een regeling treffen met de overheid waarbij u amnestie werd verstrekt als u uw activiteiten stopzette en uw wapens inleverde. Sommige anderen van uw militantengroep deden hetzelfde, maar niet allemaal. De overheid beloofde dat ze jullie niet verder zouden straffen en dat jullie zouden opgeleid worden. Na drie maanden waren er echter nog geen opleidingen geweest. Vervolgens was er een protest dat gewelddadig onderdrukt werd door de Nigeriaanse politie. Sommige van de andere militanten die amnestie hadden gekregen keerden terug naar de groep. Uzelf ging niet terug bij de groep.

In 2015 leerde u uw huidige partner B.I. (OV-nummer: [...]; CG-nummer: [...]) kennen. U wilde ook met haar trouwen in 2015 en ging u zelf bij haar ouders introduceren. Haar ouders gingen akkoord met de trouw, maar haar vader wilde wel dat B. vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) zou ondergaan voor de trouw. B. en uzelf wilden dit echter niet. De vader protesteerde en stelde dat als ze dit niet zou ondergaan dat de trouw niet kon doorgaan. U trommelde enkele van uw vrienden op om haar vader te gaan bedreigen. Deze ontferde B. vervolgens en ze trok in bij u.

Midden 2015 was u aanwezig bij een vergadering van de militantengroep waar ze plannen maakten om de directeur van de Okumu Oil Company, S.A., te ontvoeren. Midden 2015 werd S.A. ook effectief ontvoerd. Nadat de familie de politie had ingeschakeld, werd S.A. vermoord. Er werden verschillende arrestaties uitgevoerd en een paar van de mensen die werden gearresteerd noemden uw naam als een van de betrokkenen bij deze ontvoering. U ontvluchtte Benin City en ging naar Kano. Vervolgens kwam de politie tweemaal naar jullie huis in Use om u te zoeken. Nadien kwamen ook enkele jongens met geweren naar uw huis die uw broer meenamen nadat ze u niet konden vinden. B. werd ook bedreigd. U belde enkele dagen na uw aankomst in Kano naar B.. Zij kwam vervolgens een week later naar Kano. Enkele maanden later besloten u en B. om naar Libië te reizen. Vandaar uit reisden jullie door naar Italië. Op 26 januari 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Italiaanse asielautoriteiten. U werd een verblijfsvergunning verstrekt omwille van humanitaire redenen. Op [...] maart 2018 werd uw eerste dochter F.A.L. geboren. Toen u deze verblijfsvergunning wenste te verlengen, moest u verschillende documenten voorleggen die u echter niet had. U besloot om naar Nederland te reizen met B.. U diende een VIB bij de Nederlandse asielautoriteiten op 16 december 2019. Op [...] mei 2020 werd uw tweede dochter M.O.L. geboren. Uw VIB in Nederland werd afgewezen op 20 april 2021. U ging in beroep tegen deze beslissing. Dit beroep werd verworpen door de rechtbank van Den Haag op 3 september 2021.

Op 9 november 2021 kwam u aan in België. Diezelfde dag diende u een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op [...] januari 2022 werd uw derde dochter P.O.L. geboren. Op [...] december 2023 werd uw eerste zoon J.L. geboren.

U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer: een document van de Magistrate Court Edo State over uw vrij spraak op 7 juli 2014, een leeftijdsverklaring, een extract of crime diary van de Nigeriaanse politie en een geboortecertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omwille van vrees voor vervolging door de Nigeriaanse overheid en de familie van S.A. omdat u verdacht wordt medeplichtig te zijn aan de ontvoering en dood van deze S.A.. Ook stelde u de generaal te vrezen die de opdracht had om uw groep in de gaten te houden. Verder verklaarde u dat u uw partner B. en uw dochters niet zou kunnen beschermen tegen gedwongen VGV.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt er op gewezen dat u en uw partner B. reeds een VIB indienden in Nederland. U beweerde hierover tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u hetzelfde asielrelaas vertelde in Nederland als u deed voor de Belgische autoriteiten (Notities persoonlijk onderhoud H.L., hierna NPOH.L., dd. 04 januari 2024, p. 18).

Er wordt echter op gewezen dat u en uw partner B. verklaringen aflegden bij de Belgische asielautoriteiten in het kader van jullie huidige VIB's in België die fundamenteel tegenstrijdig bleken met de verklaringen die jullie aflegden bij de Nederlandse asielautoriteiten in het kader van jullie VIB's in Nederland.

In Nederland verklaarde u immers dat u toen u nog erg jong was in Iguobazuwa bij een militantengroep ging die ontvoeringen deed. Op een bepaald moment besloten u en andere leden van deze groep om hiermee te stoppen en naar de overheid te stappen om werk te vragen. Jullie wachtten drie jaar waarna de groep uiteenviel. Hierop reisde u naar Ilorin (zie dossier Nederland, interview 16 november 2020, pp. 8-9). U verklaarde bij de Nederlandse asielautoriteiten eveneens dat u op veertienjarige leeftijd naar Ilorin, Kwara State – zijnde 2012 – was gegaan nadat u uw Junior Secondary School had afgewerkt. U verklaarde eveneens dat uw vader met u meereisde naar Ilorin en dat hij later overleed terwijl jullie in Ilorin woonden. U beweerde dat u op zeventienjarige leeftijd terug verhuisde naar Benin City en daar uw activiteiten als lid van een groep die ontvoeringen deed hervatte (zie dossier Nederland, interview 16 november 2020, pp. 7-9). U stelde dat u deze activiteiten moest hervatten omdat u arm was en u uw school en die van uw broers en zussen moest betalen. U verklaarde dat uw groep in oktober 2015 plannen maakte om **de baas van Okumu company – die u niet bij naam kende – te ontvoeren** (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 13). Vervolgens beweerde u dat hij in december 2015 effectief werd ontvoerd. U stelde dat uw taak binnen deze operatie was om het losgeld op te halen (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 13). Hierop verklaarde u dat u werd gearresteerd tijdens het ophalen van dit losgeld waarna u info doorspeelde over uw militantengroep nadat u werd mishandeld door de politie. U beweerde dat de politie u vervolgens meenam naar de schuilplaats van uw groep en stelde dat u tijdens deze politieactie kon ontsnappen en kon vluchten richting **Lagos** (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 13). U stelde niet te weten of de ontvoerde man werd omgebracht (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 19).

Er wordt op gewezen dat u bij de Belgische asielautoriteiten verklaarde dat u **na de dood van uw ouders in 2012** boos was op de overheid omdat zij gestorven waren in een auto-ongeluk waar de politie in betrokken was. Omdat de overheid u niet compenseerde en niet naar u omkeek, besloot u zich aan te sluiten bij een groep die "militant" heette (NPOH.L., pp. 19-20). Deze groep vocht tegen de overheid door mensen te ontvoeren en losgeld te vragen (NPOH.L., p. 19). U stelde dat u bij hen bleef tot u **in 2014** werd gearresteerd toen u losgeld ging ophalen (NPOH.L., p. 21). U verklaarde dat u vervolgens in Kirikiri gevangenis – wat een maximum security prison in Lagos is – (zie administratief dossier) werd vastgehouden tot uw proces – wat dan weer tegenstrijdig is met wat u verklaarde in de vragenlijst van het CGVS toen u zei dat u eerst in Ogida Barracks werd vastgehouden en vervolgens werd overgebracht naar Iguobazuwa (zie vragenlijst CGVS, pp. 2-3, dd. 30 augustus 2023). Nadat u een onbepaalde periode in de gevangenis had gezeten werd aan u en andere leden van de groep amnestie verleend op voorwaarde dat jullie de wapens zouden neerleggen (NPOH.L., pp. 16; 21-22). Later, toen de belofte van de regering om jullie te trainen en jobs te bezorgen uitbleef, gingen er verschillende mensen terug naar de groep.

Uzelf deed dit niet (NPOH.L., p. 22). In het midden van 2015 was u aanwezig bij een discussie waar er plannen werden gemaakt om **S.A., een baas van Okumu Oil Company, te ontvoeren** (NPOH.L., pp. 16, 22-23). U was zelf echter **niet betrokken** bij deze ontvoering. Deze ontvoering liep uit de hand en A. werd gedood (NPOH.L., p. 16). Nadien werden enkele daders gearresteerd die u als medeplichtige aanwezen (NPOH.L., p. 16).

U werd hierop meteen gecontacteerd door een vriend, J., die u inlichtte over deze beschuldigingen jegens uw persoon. U besloot meteen te vluchten richting **Kano**, waar u vervolgens enkele maanden verbleef alvorens te vluchten uit Nigeria (NPOH.L., p. 17).

Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten fundamenteel tegenstrijdig bleken met uw verklaringen bij de Nederlandse asielautoriteiten **(1) betreffende uw lidmaatschap bij de groep(en) die ontvoeringen deden** – bij de Nederlandse asielautoriteiten was u lid vanaf u jong was tot ten laatste 2012 en vervolgens opnieuw vanaf 2015 tot december 2015 en bij de Belgische asielautoriteiten enkel tussen 2012 en 2014; **(2) betreffende uw beweegredenen om bij de groep te gaan** – bij de Nederlandse asielautoriteiten omwille van financiële problemen en bij de Belgische asielautoriteiten uit woede tegen de overheid omdat ze betrokken waren in de dood van uw ouders en jullie hier niet voor hadden gecompenseerd; **(3) betreffende de zaken die u deed voor deze groep die ertoe**

leiden dat u uiteindelijk moest vluchten – bij de Nederlandse asielautoriteiten werd u gearresteerd door de politie tijdens het ophalen van losgeld waarna u verplicht werd om info te geven over de militantengroep terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten beschuldigd werd van medeplichtigheid bij de ontvoering en dood van een man terwijl u eigenlijk niet betrokken was; **(4) betreffende de man die ontvoerd werd** – bij de Nederlandse asielautoriteiten verklaarde u expliciet niet te weten wie ontvoerd werd en wat er met hem gebeurde, terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten specifiek S.A. noemde en dat het net zijn dood was die al uw problemen in gang zette; **(5) betreffende uw vlucht uit Benin City en uit Nigeria** – bij de Nederlandse asielautoriteiten verklaarde u naar Lagos te zijn gevlucht en na iets meer dan een week alweer te zijn doorgereisd naar Libië, terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten beweerde naar Kano te zijn gegaan en daar enkele maanden bleef alvorens Nigeria te verlaten.

Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u overigens geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen uw eerdere verklaringen bij de Nederlandse autoriteiten en uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties (NPOH.L., pp. 23-24). Hierop verklaarde u louter dat de ontvoering van de manager van Okumo Oil Company en de confrontatie met de jongens van de militantengroep nadat u was opgepakt allemaal gebeurden voor het incident waarbij A. ontvoerd werd. Nochtans verklaarde u bij de Nederlandse autoriteiten wel degelijk dat de ontvoering van deze onbenoemde manager van Okumo Oil Company, uw hierop volgende arrestatie en het doorgeven van info over uw militantengroep de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Benin City en Nigeria. Het post factum aanpassen van uw beweringen bij de Nederlandse asielautoriteiten nu u geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden ten opzichte van uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten, kan geenszins als afdoende verklaring voor bovenstaande frappante tegenstrijdigheden worden aangenomen.

Gezien u zowel over uw periodes van lidmaatschap bij deze ontvoerders, over uw beweegredenen om bij de ontvoerders te gaan, over uw activiteiten bij deze groep, over de ontvoering van S.A. als over uw vlucht uit Benin City en Nigeria geheel onverenigbare verklaringen aflegde bij de Nederlandse en Belgische autoriteiten, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd. Er wordt dan ook geen enkel geloof gehecht aan uw betrokkenheid bij deze groep ontvoerders noch aan uw (toegeschreven) betrokkenheid bij de ontvoering en moord van S.A.. Bijgevolg wordt er ook geen enkel geloof gehecht aan de vervolging die u bij terugkeer naar Nigeria zou vrezen omwille van uw beweerde betrokkenheid bij deze groep en de ontvoering en moord op S.A..

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nóg verder ondermijnd door de tegenstrijdige verklaringen die u en uw partner B. bij de Nederlandse en Belgische asielautoriteiten hebben afgelegd over de dood van uw broer.

Zo maakte u zelf bij de Nederlandse asielautoriteiten nergens melding van de dood van uw broer. Uw partner B. maakte daarentegen wel melding van de dood van een broer die bij jullie inwoonde in Nigeria (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, p. 8). Deze zou gedood zijn toen **jullie reeds in Italië** waren, zo vertelde **de moeder van B.** aan haar (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, pp. 18, 20). In uw verklaring bij de DVZ in België stelde u twee broers te hebben, namelijk Au. en Os.. U verklaarde daar dat uw broer Au. overleed in **2016** en dat uw broer Os. vluchtte uit Nigeria (zie verklaring DVZ, vraag 17, dd. 3 december 2021).

Tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS stelde u eveneens twee broers te hebben, namelijk Os. en Au. (NPOH.L., p. 10). Gezien de volgorde waarin u uw broers en zussen opnoemde, kan er van uitgegaan worden dat Os. een afkorting is voor Os.. Tijdens dit persoonlijke onderhoud met het CGVS stelde u dat uw broer Os. in 2015 overleed terwijl **u zelf nog in Nigeria** was en dat uw broer Au. vluchtte naar Ghana (NPOH.L., p. 10-11). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u wees op het feit dat u bij de DVZ andere zaken had beweerd over het overlijden van uw broer, ontkende u en herbevestigde u louter dat het Os. was die overleed en dat het Au. was die verhuisde naar Ghana (NPOH.L., p. 24). Er wordt op gewezen dat het loutere ontkennen van deze tegenstrijdigheid geen afdoende verklaring is. Verder beweerde u over de dood van uw broer Os. dat hij werd meegenomen door de jongens van uw groep op dezelfde dag dat uw partner B. bedreigd werd door hen (NPOH.L., pp. 11, 17). Nochtans had uw partner B. in Nederland verklaard dat ze alleen thuis was toen deze jongens haar kwamen bedreigen (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, p. 23). B. verklaarde tijdens haar onderhoud op het CGVS overigens nog dat **u uw oom had gebeld** en zo te weten was gekomen dat uw broer Os. door de jongens werd gedood (Notities persoonlijk onderhoud B., dd. 14 februari 2024, p. 14). **Het feit dat jullie ook over de dood van uw broer Os. op verschillende momenten wederom compleet tegenstrijdige verklaringen aflegden, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw broer dan eveneens op fundamentele wijze. Ook dit deel van uw relaas blijkt dan ook geheel ongeloofwaardig, wat uw algemene geloofwaardigheid ook nogmaals ondermijnt.**

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van dit deel van uw relaas – namelijk de uitspraak van de rechtbank van Edo State en het extract van de crime diary van de Nigeriaanse politie – wordt er op gewezen dat er in uw land van herkomst Nigeria een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas (zie administratief dossier). Verder is het zo dat u tijdens uw VIB-procedure in Nederland had verklaard dat er geen documenten van de rechtbank waren waarover u kon beschikken en dat u gewoon een waarschuwing had gekregen toen u voor de rechtbank verscheen. Verder mag er ook gewezen worden op het feit dat u niet eens wist wie uw medebeklaagden waren – nochtans opgelijst in de uitspraak van de rechtbank (NPOH.L., p. 23) – en kan er gesteld worden dat de inhoud van het extract van de crime diary (dd. 8 april 2015) overduidelijk gesolliciteerd en frauduleus is. Immers wordt er gesteld dat u – H.L.O. – en vier anderen op 8 april 2015 werden gearresteerd voor kidnapping en vervolgens werden gewaarschuwd door de rechtbank om geen criminele activiteiten te doen en het amnestieprogramma te vervoegen. Vervolgens valt er te lezen dat in 2015 de vrienden van L. opnieuw betrokken waren in een kidnapping die eindigde in de dood van de gekidnapte en dat H.L.O. daarom wordt gezocht – over de andere verdachten wordt niet gesproken. Vooreerst is het natuurlijk onmogelijk dat u op de dag dat het extract werd opgesteld – 8 april 2015 – ook werd gearresteerd, berecht, vrijgelaten, opnieuw betrokken was in een kidnapping en daarvoor opnieuw zou gezocht worden. Ook is het weinig geloofwaardig dat de politie enkel uw naam zou vermelden in dit verslag en de andere verdachten niet. Het mag dan ook duidelijk zijn dat er hoegenaamd geen waarde wordt gehecht aan deze documenten en dat deze dan ook geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde – verklaring van uw leeftijd (dd. 21 augustus 2023) en het geboortecertificaat (dd. 22 augustus 2023) – wordt er op gewezen dat deze hoogstens uw identiteit en herkomst kunnen bewijzen, wat geen invloed heeft op uw beslissing. Bovendien mag er over deze documenten opgemerkt worden dat deze werden opgesteld op basis van verklaringen van uw moeder P.F – hoewel u beweerde dat zij overleed in 2012 (NPOH.L., p. 7). Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze documenten niet compatibel zijn met uw eigen verklaringen waarbij u beweerde dat uw moeder reeds was overleden in 2012.

Het mag uit bovenstaande dan ook duidelijk zijn dat uw vrees bij terugkeer omwille van uw affiliatie met deze militantengroep op alle niveaus – uw lidmaatschap bij de militantengroep, uw activiteiten voor hen, de gevolgen van deze activiteiten, de redenen waarom u Nigeria uiteindelijk moest ontvluchten, hoe u Nigeria bent ontvlucht – ongeloofwaardig is.

Wat betreft de vrees voor VGV die u aanhaalde in hoofde van uw dochters, wordt er op gewezen dat uw partner B. deze vrees ook aanhaalde in de context van haar eigen vrees bij terugkeer en dat er in het kader van uw partner B. haar VIB geen geloof werd gehecht aan deze vrees bij terugkeer en dat er een beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” werd genomen in het kader van haar verzoek.

Er wordt in deze dan ook verwezen naar de omstandig gemotiveerde beslissing die werd genomen in het kader van uw partner B. haar VIB, hieronder hernomen:

“(…)

Wat betreft uw vrees voor VGV en die van uw dochters dient er te worden gewezen op het feit dat uit de COI blijkt dat Nigeria geklasseerd wordt als een land met een gematigd lage prevalentiegraad (classificatie UNICEF), namelijk 19,5 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar (DHS 2018) en 19,2 % in de leeftijdsgroep 0-14 jaar. Wel wordt er gewezen op grote verschillen per regio en etnie. U verklaarde uw hele leven in Edo state te hebben gewoond waar de prevalentie in 2018 iets meer dan 35% bedroeg.

Zodoende kan VGV in Nigeria niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u een persoonlijke vrees voor VGV concreet aan te tonen, waar u allerm minst in slaagde.

Bovendien mag er opgemerkt worden dat u vreest dat de VGV zou gebeuren door uw vader. Uzelf heeft echter aangegeven dat u niet terug wilde gaan naar uw vader (notities persoonlijke onderhoud B. 2, hierna NPOB.2, dd. 14 februari 2024, p. 15) en er kan ook niet ingezien worden waarom u zou besluiten om vrijwillig naar de man te gaan die u en uw dochters wenst te besnijden. Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat u geen VGV zou moeten vrezen indien u niet terugkeerde naar uw vader, stelde u dat u nergens anders heen zou kunnen gaan. Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat uw partner H.L. vijf huizen had en u vroeg of u daar niet heen kon, stelde u van niet omdat uw echtgenoot een probleem heeft waardoor hij levenslang in de gevangenis zou moeten bij terugkeer naar Nigeria, waardoor uw en uw dochters besneden zouden worden (NPOB.2, p. 15). Uw partner H.L. zei eveneens dat hij bij terugkeer naar Nigeria in de gevangenis zou belanden waardoor hij u en uw dochters niet zou kunnen beschermen (Notities persoonlijk

onderhoud H.L., dd. 4 januari 2024, p. 26). Nu er echter geen geloof wordt gehecht aan het relaas van uw partner H.L. – en dus ook niet aan de opsluiting van H.L. bij terugkeer naar Nigeria – kan er ook geen sprake zijn van het feit dat u naar uw vader zou moeten terugkeren in Nigeria en bijgevolg VGV zou moeten ondergaan. Er wordt in deze context ook gewezen op de verklaringen van H.L. in Nederland, waar hij zelf expliciet stelde dat het voor jullie mogelijk zou zijn om op een andere plaats te gaan wonen (Dossier Nederland H.L., interview 16 november 2020, p. 23).

Er mag verder nog worden opgemerkt dat u zelf niet besneden bent en dat u toen u eerder in Nigeria woonde bent weggegaan bij uw vader en u zich heeft onttrokken aan deze VGV. Gezien u er eerder in slaagde om zich te onttrekken aan VGV, kan er niet worden ingezien waarom u hier bij terugkeer naar Nigeria niet meer toe in staat zou zijn.

U bent er dan ook niet in geslaagd om een persoonlijke vrees voor VGV voor u en uw dochters concreet aan te tonen.

(...)”

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren, omwille van vrees voor vervolging door de Nigeriaanse overheid en de familie van S.A. omdat u verdacht wordt medeplichtig te zijn aan de ontvoering en dood van deze S.A.; noch omdat u de generaal moet vrezen die de opdracht had om uw groep in de gaten te houden; noch omdat u uw partner B. en uw dochters niet zou kunnen beschermen tegen gedwongen VGV.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 januari 2024. Op 14 februari 2024 maakte uw raadvrouw volgende opmerking over tijdens het persoonlijke onderhoud met uw partner B.: dat u tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans kreeg om de details uit te leggen, maar dat u to the point moest zijn. Deze opmerkingen hebben verder geen invloed op de beslissing genomen in uw dossier, daar de motivering van deze beslissing zich niet baseert op details uit uw eerste interview bij de DVZ, maar wel op frappante tegenstrijdigheden over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. Bovendien heeft u tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS ruim drie en half uur de kans gekregen om uw relaas te brengen en eventuele details uit te leggen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster (I.B.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, van gemengde Bini-Delta afkomst te zijn en het christelijke geloof te belijden. U werd geboren op [...] juni 1996 in Benin City. Nadat u de lagere school afwerkte, begon u met uw moeder mee te gaan naar de markt. U verkocht daar groenten. In 2012 kreeg uw oudere zus K. problemen met uw vader R.I. omdat hij wou dat ze vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) onderging voor ze trouwde. K. vluchtte het huis uit.

In 2015 leerde u uw huidige partner, H.L.O. kennen (OV-nummer: [...]; CG-nummer: [...]). Jullie wilden trouwen, waarop jullie de introductieceremonie deden. Uw vader wilde echter dat u zich zou laten besnijden voor u daadwerkelijk trouwde. U wilde dit echter niet. Uw vader zei dat u in dat geval niet mocht trouwen. Toen u bleef weigeren om zich te laten besnijden, zette uw vader u het huis uit en ontferde hij u. U trok vervolgens bij uw partner H.L. en zijn broer Os. in.

Op een gegeven moment in 2015 kwamen er politieagenten zoeken naar uw partner H.L.. Later kwamen er ook jongens van een militantengroep waar H.L. lid van was zoeken naar hem. Ze bedreigden u en ontvoerden Os., de broer van H.L.. U vluchtte naar het huis van uw vriendin C., waar u probeerde om H.L. te bereiken. Op een dag slaagde u er in om hem te bereiken. U legde hem uit wat er gebeurde en hij vertelde u dat hij geen tijd had om het uit te leggen. Uw vriendin C. had ondertussen gehoord dat H.L. een kidnapper was, waarop ze u vroeg om haar huis te verlaten. U probeerde bij uw ouders aan te kloppen voor onderdak, maar uw vader weigerde omdat u niet besneden was. U ging vervolgens terug tot bij C. en smeekte haar om te mogen blijven. Ze gaf u nog twee dagen om te blijven. Vervolgens kon u H.L. opnieuw bereiken en deze zei dat hij iemand zou sturen om u op te halen. Vervolgens was er iemand die u kwam halen en die u naar een plaats in het noorden van Nigeria bracht, waar uw man ook verbleef. Later reisden jullie door naar Italië via Libië.

Op 26 januari 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Italiaanse asielautoriteiten. U werd een verblijfsvergunning verstrekt omwille van humanitaire redenen. Op [...] maart 2018 werd uw eerste dochter F.A.L. geboren. Toen u deze Italiaanse verblijfsvergunning wenste te verlengen, moest u verschillende documenten voorleggen die u echter niet had. U besloot om naar Nederland te reizen met H.L.. U diende een VIB bij de Nederlandse asielautoriteiten op 16 december 2019. Op [...] mei 2020 werd uw tweede dochter M.O.L. geboren. Uw VIB in Nederland werd afgewezen op 20 april 2021. U ging in beroep tegen deze beslissing. Dit beroep werd verworpen door de rechtbank van Den Haag op 3 september 2021.

Op 9 november 2021 kwam u aan in België. Diezelfde dag diende u een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op [...] januari 2022 werd uw derde dochter P.O.L. geboren. Op [...] december 2023 werd uw eerste zoon J.L. geboren.

U legde enkele documenten neer ter ondersteuning van uw VIB: een geboorteakte en een leeftijdsverklaring.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omdat u uw vader en zijn familie u en uw dochters zouden dwingen om VGV te ondergaan. Verder stelde u dat uw partner H.L. bij terugkeer naar Nigeria levenslang in de gevangenis zou kunnen belanden omwille van zijn betrokkenheid bij een groep ontvoerders.

Wat betreft de vrees dat uw partner H.L. bij terugkeer naar Nigeria levenslang in de gevangenis zou kunnen belanden, wordt er op gewezen dat deze vrees gelieerd is aan de motieven die uw partner H.L. aanhaalde in de context van zijn eigen VIB. Er werd echter geen geloof gehecht aan deze motieven en er werd een beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen in het kader van zijn verzoek. Gezien het niet geloofwaardig is dat uw partner H.L. bij deze groep ontvoerders zat en hierdoor vervolging zou moeten vrezen, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees hieromtrent.

Er wordt in deze dan ook verwezen naar de omstandig gemotiveerde beslissing die werd genomen in het kader van uw partner H.L. zijn VIB, hieronder hernomen:

“(…)

U verklaarde dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omwille van vrees voor vervolging door de Nigeriaanse overheid en de familie van S.A. omdat u verdacht wordt medeplichtig te zijn aan de ontvoering en dood van deze S.A.. Ook stelde u de generaal te vrezen die de opdracht had om uw groep in de gaten te houden. Verder verklaarde u dat u uw partner B. en uw dochters niet zou kunnen beschermen tegen gedwongen VGV.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt er op gewezen dat u en uw partner B. reeds een VIB indienden in Nederland. U beweerde hierover tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS dat u hetzelfde asielaanvraag vertelde in Nederland als u deed voor de Belgische autoriteiten (Notities persoonlijk onderhoud H.L., hierna NPOH.L., dd. 04 januari 2024, p. 18).

Er wordt echter op gewezen dat u en uw partner B. verklaringen aflegden bij de Belgische asielautoriteiten in het kader van jullie huidige VIB's in België die fundamenteel tegenstrijdig bleken met de verklaringen die jullie aflegden bij de Nederlandse asielautoriteiten in het kader van jullie VIB's in Nederland.

In Nederland verklaarde u immers dat u toen u nog erg jong was in Iguobazuwa bij een militantengroep ging die ontvoeringen deed. Op een bepaald moment besloten u en andere leden van deze groep om hiermee te stoppen en naar de overheid te stappen om werk te vragen. Jullie wachtten drie jaar waarna de groep uiteenviel. Hierop reisde u naar Ilorin (zie dossier Nederland, interview 16 november 2020, pp. 8-9). U verklaarde bij de Nederlandse asielautoriteiten eveneens dat u op veertienjarige leeftijd naar Ilorin, Kwara State – zijnde 2012– was gegaan nadat u uw Junior Secondary School had afgewerkt. U verklaarde eveneens dat uw vader met u meereisde naar Ilorin en dat hij later overleed terwijl jullie in Ilorin woonden. U beweerde dat u op zeventienjarige leeftijd terug verhuisde naar Benin City en daar uw activiteiten als lid van een groep die ontvoeringen deed hervatte (zie dossier Nederland, interview 16 november 2020, pp. 7-9). U stelde dat u deze activiteiten moest hervatten omdat u arm was en u uw school en die van uw broers en zussen moest betalen. U verklaarde dat uw groep in oktober 2015 plannen maakte om **de baas van Okumu company – die u niet bij naam kende – te ontvoeren** (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p.

13). Vervolgens beweerde u dat hij in december 2015 effectief werd ontvoerd. U stelde dat uw taak binnen deze operatie was om het losgeld op te halen (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 13). Hierop verklaarde u dat u werd gearresteerd tijdens het ophalen van dit losgeld waarna u info doorspeelde over uw militantengroep nadat u werd mishandeld door de politie. U beweerde dat de politie u vervolgens meenam naar de schuilplaats van uw groep en stelde dat u tijdens deze politieactie kon ontsnappen en kon vluchten richting **Lagos** (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 13). U stelde niet te weten of de ontvoerde man werd omgebracht (dossier Nederland, interview 16 november 2023, p. 19).

Er wordt op gewezen dat u bij de Belgische asielautoriteiten verklaarde dat u **na de dood van uw ouders in 2012** boos was op de overheid omdat zij gestorven waren in een auto-ongeluk waar de politie in betrokken was.

Omdat de overheid u niet compenseerde en niet naar u omkeek, besloot u zich aan te sluiten bij een groep die “militant” heette (NPOH.L., pp. 19-20). Deze groep vocht tegen de overheid door mensen te ontvoeren en losgeld te vragen (NPOH.L., p. 19). U stelde dat u bij hen bleef tot u **in 2014** werd gearresteerd toen u losgeld ging ophalen (NPOH.L., p. 21). U verklaarde dat u vervolgens in Kirikiri gevangenis – wat een maximum security prison in Lagos is – (zie administratief dossier) werd vastgehouden tot uw proces – wat dan weer tegenstrijdig is met wat u verklaarde in de vragenlijst van het CGVS toen u zei dat u eerst in Ogida Barracks werd vastgehouden en vervolgens werd overgebracht naar Iguobazuwa (zie vragenlijst CGVS, pp. 2-3, dd. 30 augustus 2023). Nadat u een onbepaalde periode in de gevangenis had gezeten werd aan u en andere leden van de groep amnestie verleend op voorwaarde dat jullie de wapens zouden neerleggen (NPOH.L., pp. 16; 21-22).

Later, toen de belofte van de regering om jullie te trainen en jobs te bezorgen uitbleef, gingen er verschillende mensen terug naar de groep. Uzelf deed dit niet (NPOH.L., p. 22). In het midden van 2015 was u aanwezig bij een discussie waar er plannen werden gemaakt om **S.A., een baas van Okumu Oil Company**, te ontvoeren (NPOH.L., pp. 16, 22-23). U was zelf echter **niet betrokken** bij deze ontvoering. Deze ontvoering liep uit de hand en A. werd gedood (NPOH.L., p. 16).

Nadien werden enkeleaders gearresteerd die u als medeplichtige aanwezen (NPOH.L., p. 16). U werd hierop meteen gecontacteerd door een vriend, J., die u inlichtte over deze beschuldigingen jegens uw persoon. U besloot meteen te vluchten richting **Kano**, waar u vervolgens enkele maanden verbleef alvorens te vluchten uit Nigeria (NPOH.L., p. 17).

Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten fundamenteel tegenstrijdig bleken met uw verklaringen bij de Nederlandse asielautoriteiten **(1) betreffende uw lidmaatschap bij de groep(en) die ontvoeringen deden** – bij de Nederlandse asielautoriteiten was u lid vanaf u jong was tot ten laatste 2012 en vervolgens opnieuw vanaf 2015 tot december 2015 en bij de Belgische asielautoriteiten enkel tussen 2012 en 2014; **(2) betreffende uw beweegredenen om bij de groep te gaan** – bij de Nederlandse asielautoriteiten omwille van financiële problemen en bij de Belgische asielautoriteiten uit woede tegen de overheid omdat ze betrokken waren in de dood van uw ouders en jullie hier niet voor hadden gecompenseerd; **(3) betreffende de zaken die u deed voor deze groep die ertoe leidden dat u uiteindelijk moest vluchten** – bij de Nederlandse asielautoriteiten werd u gearresteerd door de politie tijdens het ophalen van losgeld waarna u verplicht werd om info te geven over de militantengroep terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten beschuldigd werd van medeplichtigheid bij de ontvoering en dood van een man terwijl u eigenlijk niet betrokken was; **(4) betreffende de man die ontvoerd werd** – bij de Nederlandse asielautoriteiten verklaarde u expliciet niet te weten wie ontvoerd werd en wat er met hem gebeurde, terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten specifiek S.A. noemde en dat het net zijn dood was die al uw problemen in gang zette; **(5) betreffende uw vlucht uit Benin City en uit Nigeria** – bij de Nederlandse asielautoriteiten verklaarde u naar Lagos te zijn gevlucht en na iets meer dan een week alweer te zijn doorgereisd naar Libië, terwijl u bij de Belgische asielautoriteiten beweerde naar Kano te zijn gegaan en daar enkele maanden bleef alvorens Nigeria te verlaten.

Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS werd u overigens geconfronteerd met de tegenstrijdigheden tussen uw eerdere verklaringen bij de Nederlandse autoriteiten en uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties (NPOH.L., pp. 23-24). Hierop verklaarde u louter dat de ontvoering van de manager van Okumu Oil Company en de confrontatie met de jongens van de militantengroep nadat u was opgepakt allemaal gebeurden voor het incident waarbij A. ontvoerd werd. Nochtans verklaarde u bij de Nederlandse autoriteiten wel degelijk dat de ontvoering van deze onbenoemde manager van Okumu Oil Company, uw hierop volgende arrestatie en het doorgeven van info over uw militantengroep de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Benin City en Nigeria. Het post factum aanpassen van uw beweringen bij de Nederlandse asielautoriteiten nu u geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheden ten opzichte van uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten, kan geenszins als afdoende verklaring voor bovenstaande frappante tegenstrijdigheden worden aangenomen.

Gezien u zowel over uw periodes van lidmaatschap bij deze ontvoerders, over uw beweegredenen om bij de ontvoerders te gaan, over uw activiteiten bij deze groep, over de ontvoering van S.A. als over uw vlucht uit Benin City en Nigeria geheel onverenigbare verklaringen aflegde bij de Nederlandse en Belgische autoriteiten, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd. Er wordt dan ook geen enkel geloof gehecht aan uw betrokkenheid bij deze groep ontvoerders noch aan uw (toegeschreven) betrokkenheid bij de ontvoering en moord van S.A.. Bijgevolg wordt er ook geen enkel geloof gehecht aan de vervolging die u bij terugkeer naar Nigeria zou vrezen omwille van uw beweerde betrokkenheid bij deze groep en de ontvoering en moord op S.A..

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nóg verder ondermijnd door de tegenstrijdige verklaringen die u en uw partner B. bij de Nederlandse en Belgische asielautoriteiten hebben afgelegd over de dood van uw broer.

Zo maakte u zelf bij de Nederlandse asielautoriteiten nergens melding van de dood van uw broer. Uw partner B. maakte daarentegen wel melding van de dood van een broer die bij jullie inwoonde in Nigeria (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, p. 8). Deze zou gedood zijn toen **jullie reeds in Italië** waren, zo vertelde **de moeder van B.** aan haar (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, pp. 18, 20).

In uw verklaring bij de DVZ in België stelde u twee broers te hebben, namelijk Au. en Os.. U verklaarde daar dat uw broer Au. overleed **in 2016** en dat uw broer Os. vluchtte uit Nigeria (zie verklaring DVZ, vraag 17, dd. 3 december 2021). Tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS stelde u eveneens twee broers te hebben, namelijk Os. en Au. (NPOH.L., p. 10). Gezien de volgorde waarin u uw broers en zussen opnoemde, kan er van uitgegaan worden dat Os. een afkorting is voor Os..

Tijdens dit persoonlijke onderhoud met het CGVS stelde u dat uw broer Os. in 2015 overleed terwijl **u zelf nog in Nigeria** was en dat uw broer Au. vluchtte naar Ghana (NPOH.L., p. 10-11). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u wees op het feit dat u bij de DVZ andere zaken had beweerd over het overlijden van uw broer, ontkende u en herbevestigde u louter dat het Os. was die overleed en dat het Au. was die verhuisde naar Ghana (NPOH.L., p. 24). Er wordt op gewezen dat het loutere ontkennen van deze tegenstrijdigheid geen afdoende verklaring is. Verder beweerde u over de dood van uw broer Os. dat hij werd meegenomen door de jongens van uw groep op dezelfde dag dat uw partner B. bedreigd werd door hen (NPOH.L., pp. 11, 17). Nochtans had uw partner B. in Nederland verklaard dat ze alleen thuis was toen deze jongens haar kwamen bedreigen (Nederlands dossier B., interview 16 november 2020, p. 23). B. verklaarde tijdens haar onderhoud op het CGVS overigens nog dat **u uw oom had gebeld** en zo te weten was gekomen dat uw broer Os. door de jongens werd gedood (Notities persoonlijk onderhoud B., dd. 14 februari 2024, p. 14). **Het feit dat jullie ook over de dood van uw broer Os. op verschillende momenten wederom compleet tegenstrijdige verklaringen aflegden, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dood van uw broer dan eveneens op fundamentele wijze. Ook dit deel van uw relaas blijkt dan ook geheel ongeloofwaardig, wat uw algemene geloofwaardigheid ook nogmaals ondermijnt.**

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van dit deel van uw relaas – namelijk de uitspraak van de rechtbank van Edo State en het extract van de crime diary van de Nigeriaanse politie – wordt er op gewezen dat er in uw land van herkomst Nigeria een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas (zie administratief dossier). Verder is het zo dat u tijdens uw VIB-procedure in Nederland had verklaard dat er geen documenten van de rechtbank waren waarover u kon beschikken en dat u gewoon een waarschuwing had gekregen toen u voor de rechtbank verscheen. Verder mag er ook gewezen worden op het feit dat u niet eens wist wie uw medebeklaagden waren – nochtans opgelijst in de uitspraak van de rechtbank (NPOH.L., p. 23) – en kan er gesteld worden dat de inhoud van het extract van de crime diary (dd. 8 april 2015) overduidelijk gesolliciteerd en frauduleus is. Immers wordt er gesteld dat u – H.L. O. – en vier anderen op 8 april 2015 werden gearresteerd voor kidnapping en vervolgens werden gewaarschuwd door de rechtbank om geen criminele activiteiten te doen en het amnestieprogramma te vervoegen. Vervolgens valt er te lezen dat in 2015 de vrienden van L. opnieuw betrokken waren in een kidnapping die eindigde in de dood van de gekidnapte en dat H.L. O. daarom wordt gezocht – over de andere verdachten wordt niet gesproken. Vooreerst is het natuurlijk onmogelijk dat u op de dag dat het extract werd opgesteld – 8 april 2015 – ook werd gearresteerd, berecht, vrijgelaten, opnieuw betrokken was in een kidnapping en daarvoor opnieuw zou gezocht worden. Ook is het weinig geloofwaardig dat de politie enkel uw naam zou vermelden in dit verslag en de andere verdachten niet. Het mag dan ook duidelijk zijn dat er hoegenaamd geen waarde wordt gehecht aan deze documenten en dat deze dan ook geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde – verklaring van uw leeftijd (dd. 21 augustus 2023) en het geboortecertificaat (dd. 22 augustus 2023) – wordt er op gewezen dat deze hoogstens uw identiteit en

herkomst kunnen bewijzen, wat geen invloed heeft op uw beslissing. Bovendien mag er over deze documenten opgemerkt worden dat deze werden opgesteld op basis van verklaringen van uw moeder P. – hoewel u beweerde dat zij overleed in 2012 (NPOH.L., p. 7). Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze documenten niet compatibel zijn met uw eigen verklaringen waarbij u beweerde dat uw moeder reeds was overleden in 2012.

Het mag uit bovenstaande dan ook duidelijk zijn dat uw vrees bij terugkeer omwille van uw affiliatie met deze militantengroep op alle niveaus – uw lidmaatschap bij de militantengroep, uw activiteiten voor hen, de gevolgen van deze activiteiten, de redenen waarom u Nigeria uiteindelijk moest ontvluchten, hoe u Nigeria bent ontvlucht – ongeloofwaardig is.

(...)”

Wat betreft uw vrees voor VGV en die van uw dochters dient er te worden gewezen op het feit dat uit de COI blijkt dat Nigeria geklasseerd wordt als een land met een gematigd lage prevalentiegraad (classificatie UNICEF), namelijk 19,5 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar (DHS 2018) en 19,2 % in de leeftijdsgroep 0-14 jaar. Wel wordt er gewezen op grote verschillen per regio en etnie. U verklaarde uw hele leven in Edo state te hebben gewoond waar de prevalentie in 2018 iets meer dan 35% bedroeg.

Zodoende kan VGV in Nigeria niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u een persoonlijke vrees voor VGV concreet aan te tonen, waar u allerm minst in slaagde.

Bovendien mag er opgemerkt worden dat u vreest dat de VGV zou gebeuren door uw vader. Uzelf heeft echter aangegeven dat u niet terug wilde gaan naar uw vader (notities persoonlijke onderhoud B. 2, hierna NPOB.2, dd. 14 februari 2024, p. 15) en er kan ook niet ingezien worden waarom u zou besluiten om vrijwillig naar de man te gaan die u en uw dochters wenst te besnijden. Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat u geen VGV zou moeten vrezen indien u niet terugkeerde naar uw vader, stelde u dat u nergens anders heen zou kunnen gaan. Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat uw partner H.L. vijf huizen had en u vroeg of u daar niet heen kon, stelde u van niet omdat uw echtgenoot een probleem heeft waardoor hij levenslang in de gevangenis zou moeten bij terugkeer naar Nigeria, waardoor uw en uw dochters besneden zouden worden (NPOB.2, p. 15). Uw partner H.L. zei eveneens dat hij bij terugkeer naar Nigeria in de gevangenis zou belanden waardoor hij u en uw dochters niet zou kunnen beschermen (Notities persoonlijk onderhoud H.L., dd. 4 januari 2024, p. 26). Nu er echter geen geloof wordt gehecht aan het relaas van uw partner H.L. – en dus ook niet aan de opsluiting van H.L. bij terugkeer naar Nigeria – kan er ook geen sprake zijn van het feit dat u naar uw vader zou moeten terugkeren in Nigeria en bijgevolg VGV zou moeten ondergaan. Er wordt in deze context ook gewezen op de verklaringen van H.L. in Nederland, waar hij zelf expliciet stelde dat het voor jullie mogelijk zou zijn om op een andere plaats te gaan wonen (Dossier Nederland H.L., interview 16 november 2020, p. 23).

Er mag verder nog worden opgemerkt dat u zelf niet besneden bent en dat u toen u eerder in Nigeria woonde bent weggegaan bij uw vader en u zich heeft onttrokken aan deze beweerde VGV. Gezien u er eerder in slaagde om zich te onttrekken aan VGV, kan er niet worden ingezien waarom u hier bij terugkeer naar Nigeria niet meer toe in staat zou zijn.

U bent er dan ook niet in geslaagd om een persoonlijke vrees voor VGV voor u en uw dochters concreet aan te tonen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omdat uw vader en zijn familie u en uw dochters zouden dwingen om VGV te ondergaan; noch omdat uw partner H.L. bij terugkeer naar Nigeria levenslang in de gevangenis zou kunnen belanden omwille van zijn betrokkenheid bij een groep ontvoerders.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse

actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk.

De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Nederland waarin u zich baseerde op dezelfde motieven en dat uw verzoek werd afgewezen omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid.

Wat betreft de documenten die u voorlegde – uw geboortecertificaat en leeftijdsverklaring –, wordt er op gewezen dat deze hoogstens uw identiteit en herkomst kunnen bewijzen en bijgevolg geen invloed hebben op de genomen beslissing in uw dossier. Bovendien mag er opgemerkt worden dat uw partner H.L. frauduleuze documenten voorlegde, waardoor ook vragen worden opgeroepen bij de authenticiteit van uw documenten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 februari 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van:

- "- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet);
- De materiële motiveringsplicht;
- De samenwerkingsplicht;
- De zorgvuldigheidsplicht."

Verzoekers onderbouwen het middel als volgt:

“Eerste onderdeel: beoordeling van de geloofwaardigheid rekening houdend met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden

- Artikel 48/6, §5, c) van de Vreemdelingenwet

Ten eerste hebben de gebeurtenissen waarop verzoekers VIB is gebaseerd plaatsgevonden toen hij nog minderjarig was. Inderdaad, toen hij in januari 2016 werd gedwongen Nigeria te verlaten, was verzoeker slechts 17 jaar oud. Verzoekster was ook relatief jong, namelijk 19 jaar oud. Zij is bovendien nooit naar school geweest.

Ten tweede moet er ook rekening worden gehouden met het feit dat verzoeker zijn ouders verloor toen hij nog maar 14 jaar oud was. Dit was een bijzonder traumatiserende gebeurtenis als kind. Het is algemeen geweten dat een trauma het geheugen vaak aantast.

Ten derde hebben de feiten waarop het VIB is gebaseerd, zich bijna tien jaar geleden voorgedaan, toen verzoekers door verweerder werden ondervraagd. Het vermogen om zich dergelijke gebeurtenissen te herinneren wordt noodzakelijkerwijs aangetast door de jonge leeftijd van verzoekers ten tijde van de gebeurtenissen maar ook door het verstrijken van de tijd.

Verweerder houdt met geen van deze elementen rekening terwijl artikel 4, derde lid Herschikte Kwalificatierichtlijn, omgezet in artikel 48/6, § 5, c) van de Vreemdelingenwet, nochtans vereist dat de asielinstanties rekening houden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoekers.

Verweerder verwacht dat verzoeker zich de chronologie en de gebeurtenissen die plaatsvonden jaren geleden toen hij een kind was, precies herinnert. Verweerder heeft vergelijkbare verwachtingen van verzoekster hoewel ze nooit naar school is geweest.

Door dit standpunt in te nemen past verweerder de bovengenoemde bepalingen foutief toe. Daarbij houdt verweerder geen rekening met het gebrek aan opleiding van verzoekster (RvV 26 juni 2008, nr. 13.157), met haar intellectuele vermogens (RvV 18 november 2019, nr. 228.891), met de jeugdige leeftijd van verzoekster en de minderjarigheid van verzoeker ten tijde van de feiten (RvV 13 januari 2014, nr. 116.779) en met hun kwetsbaarheid (RvV 18 januari 2024, nr. 300.255).

Verweerder schendt bijgevolg artikel 48/6, § 5, c) van de Vreemdelingenwet.

- De tegenstrijdigheden

Volgens verweerder zijn er zes fundamentele tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers bij de Nederlandse asielautoriteiten en bij de Belgische asielautoriteiten, zodat verschillende delen van hun relaas niet als geloofwaardig konden worden aanvaard. Deze tegenstrijdigheden betreffen:

- 1) Het lidmaatschap van verzoeker bij de groep die de ontvoering deed*
- 2) De redenen voor verzoeker om bij de groep te gaan*
- 3) De zaken die verzoeker deed voor de groep die ertoe leidden dat hij moest vluchten*
- 4) De man die ontvoerd werd tijdens de laatste ontvoering*
- 5) De vlucht uit Nigeria*
- 6) De dood van verzoekers broer*

(1) Ten eerste stelt verweerder dat verzoeker in Nederland heeft verklaard dat hij lid was van de groep toen hij jong was, tot ten laatste 2012 en vervolgens opnieuw in 2015, hoewel hij de volgende datums in België gaf: van 2012 tot 2014.

Uit de notities van het verhoor in Nederland van 16 november 2020 blijkt echter niet dat verzoeker tot ten laatste 2012 heeft verklaard lid te zijn geweest. Uit het verhoor in Nederland blijkt het volgende (dossier Nederland, interview 16 november 2020, p. 8) : [...]

Er is dus geen tegenstrijdigheid. Verzoeker kon zich de datums niet herinneren in Nederland, wat begrijpelijk is aangezien zijn jeugdige leeftijd ten tijde van de feiten.

Met betrekking tot het jaar waarin verzoeker zijn activiteiten voor de groep heeft stopgezet (2014 of 2015), moet worden opgemerkt dat dit een verschil van een jaar betreft. Een dergelijke fout is onvoldoende om verzoekers relaas elke geloofwaardigheid te ontnemen, aangezien de tegenstrijdigheid gewoon het gevolg is van een verwisseling van jaren (RvV 8 januari 2015, nr. 135.960, § 5.7.3.2.).

(2) Ten tweede stelt verweerder dat verzoeker verschillende redenen heeft gegeven om zich bij de groep aan te sluiten. In Nederland was dat omdat het financieel nodig was en in België omdat hij woede had tegen de overheid die betrokken was bij de dood van zijn ouders zonder enige vergoeding aan de familie te geven. Het is duidelijk dat verzoeker na het overlijden van zijn ouders in financiële moeilijkheden is geraakt. De twee gronden zijn nauw met elkaar verbonden en er is absoluut geen tegenstrijdigheid tussen beide.

(3) Ten derde wijst verweerder erop dat verzoeker aan de Nederlandse autoriteiten heeft verteld dat hij tijdens het ophalen van losgeld door de politie werd aangehouden en informatie over de groep moest geven,

terwijl hij aan de Belgische autoriteiten heeft verteld dat hij was beschuldigd van medeplichtigheid bij de ontvoering en dood van een man, terwijl hij niet betrokken was.

Verzoeker heeft de Belgische autoriteiten echter ook verteld dat hij in 2014 door de politie was gearresteerd toen hij op weg was om het losgeld op te halen (blz. 21 NPO). Dit zijn twee verschillende gebeurtenissen: de ene vond plaats in 2014 en de andere in 2015. Dit is geen tegenstrijdigheid.

(4) Ten vierde wijst verweerder erop dat verzoeker uitdrukkelijk aan de Nederlandse autoriteiten heeft verklaard dat hij de naam van de in 2015 ontvoerde man niet kende, terwijl hij zijn naam wel aan de Belgische autoriteiten kon geven.

Aangezien verzoeker in België de gerechtelijke stukken heeft ontvangen waarop de naam van de ontvoerde man is vermeld, lijkt het consistent dat hij wel zijn naam heeft kunnen opgeven bij de Belgische asielautoriteiten en niet bij de Nederlandse asielautoriteiten, aangezien hij in Nederland niet in het bezit was van deze documenten.

(5) Ten vijfde is verweerder van mening dat er tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen die in Nederland en in België zijn afgelegd met betrekking tot de vlucht uit Nigeria.

Verzoekers zijn eerst naar Lagos gevlucht alvorens Kano te bereiken en naar Niger en vervolgens Libië te vluchten. Beiden waren op dat moment in hun leven extreem gestrest en gedesoriënteerd en kunnen zich niet alles precies herinneren.

Dit element alleen is onvoldoende om het verhaal als ongeloofwaardig te beschouwen.

(6) Ten zesde is verweerder van mening dat er tegenstrijdigheden zijn met betrekking tot het overlijden van verzoekers broer, Os., om de volgende redenen:

- Verzoeker heeft geen melding gemaakt van het overlijden van zijn broer aan de Nederlandse autoriteiten, terwijl verzoekster melding heeft gemaakt van het overlijden van een broer toen zij in Italië waren ;

- Verzoeker heeft aan DVZ verteld dat zijn jongste broer, Os., Nigeria is ontvlucht terwijl zijn andere broer, Au., in 2016 is overleden. Aan CGVS heeft hij verteld dat Os. in 2015 is overleden terwijl hij zelf nog in Nigeria was en dat Au. naar Ghana is gevlucht ;

- Verzoeker heeft verklaard dat Os. door jongeren van de groep is ontvoerd op dezelfde dag dat verzoekster door hen werd bedreigd, terwijl verzoekster in Nederland heeft verklaard dat zij alleen thuis was toen de jongeren haar kwamen bedreigen.

Allereerst, het feit dat het ene element wel wordt genoemd tijdens een persoonlijk onderhoud en het andere niet, maakt niet noodzakelijkerwijs dat er sprake is van een tegenstrijdigheid (RvS 7 augustus 2007, nr. 173.899). Dit geldt des te meer in het onderhavige geval, daar verzoekster tijdens het verhoor in Nederland zelf melding heeft gemaakt van het overlijden van Os.. Uit het interview blijkt inderdaad dat verzoekster het volgende heeft verklaard (dossier Nederland, interview 16 november 2020, p. 18): [...]

Vervolgens blijkt uit verzoekers verklaringen aan het CGVS over de dood van zijn broer het volgende (NPO, p. 11) : [...]

Toen verzoekers nog in Nigeria waren, werd Os. ontvoerd, maar zij werden pas van zijn dood op de hoogte gesteld toen zij in Italië aankwamen. Verzoeker heeft zich vergist over de overlijdensdatum van zijn broer en 2015 in plaats van 2016 opgegeven, maar deze vergissing is niet voldoende om het relaas ongeloofwaardig te beschouwen, aangezien de tegenstrijdigheid gewoon het gevolg is van een verwisseling van jaren (RvV 8 januari 2015, nr. 135.960, § 5.7.3.2.). Daarnaast is er duidelijk sprake van enige verwarring tussen de twee broers bij het DVZ interview. Au. leeft nog en hij was het die verzoekers de gerechtelijke documenten in 2023 in België stuurde (stuk 2).

Ten slotte heeft verzoekster in Nederland inderdaad verklaard dat zij alleen thuis was toen de jongeren haar kwamen bedreigen (dossier Nederland, interview 16 november 2020, p. 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud in België blijkt echter niet dat verzoeker heeft verklaard dat zijn broer was ontvoerd op dezelfde dag dat verzoekster werd bedreigd. Verweerder verwijst naar de pagina's 11 en 17 van de notities.

Deze luiden als volgt: [...]

Er is geen tegenstrijdigheid.

Uit het voorgaande volgt dat de 6 bovengenoemde argumenten van verweerder onvoldoende zijn om het relaas ongeloofwaardig te beschouwen. Op grond van bovenstaande elementen dient ook besloten te worden dat verweerder geen, minstens onvoldoende, rekening heeft gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoekers, zoals onder meer het gebrek aan opleiding van verzoekster, de jeugdige leeftijd van verzoekster en de minderjarigheid van verzoeker ten tijde van de feiten, de tijd die verstreken is sinds hun vertrek uit Nigeria, de trauma's opgelopen in Nigeria (het overlijden van verzoekers ouders op zeer jonge leeftijd) maar ook tijdens hun reisweg naar Europa (het overlijden van verzoekers jongere broer) waardoor verweerder artikel 48/6, § 5, c) van de Vreemdelingenwet schendt, alsook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Tweede onderdeel: nauwkeurig onderzoek rekening houdend met de ingediende documenten (artikel 48/6, §5, b) van de Vreemdelingenwet)

Verweerder is ook van mening dat de voorgelegde documenten kunnen tegen betaling zijn verkregen, gezien de hoge graad van corruptie in Nigeria. De bewijswaarde van deze documenten is dus relatief. Verweerder beschouwt ook dat geen waarde kan worden gehecht aan deze documenten om de volgende redenen: 1) verzoeker had in Nederland verklaard geen processtuk te kunnen bemachtigen en de namen van zijn medebeklaagden niet te kennen, terwijl deze wel in de uitspraak van de rechtbank werden genoemd; 2) het is duidelijk dat het document van 8 april 2015 gesolliciteerd en frauduleus is.

Geconfronteerd met documenten die de kern vormen van verzoekers' VIB, diende verweerder de authenticiteit en bewijskracht ervan nauwkeurig te onderzoeken (EHRM, Singh e.a./België van 2 oktober 2012; M.A. tegen Zwitserland van 18 november 2014; M.D. en M.A. tegen België van 19 januari 2016).

De aangevoerde argumenten van verweerder zijn onvoldoende om te concluderen dat er geen of onvoldoende bewijskracht is:

- Het enkele feit dat er veel corruptie in een land is, heeft niet als gevolg dat de ingediende documenten geen bewijswaarde hebben (RvV 8 januari 2015, nr. 135.960; 25 maart 2019, nr. 218.756) of dat ze automatisch frauduleus zijn (RvV 28 maart 2019, nr. 219.110).
- Het feit dat verzoeker geen documenten in Nederland heeft kunnen overleggen, betekent niet dat het voor hem noodzakelijkerwijs onmogelijk zou zijn om deze in België te verkrijgen.
- Het is duidelijk dat verzoeker de namen van zijn medebeklaagden pas kon lezen toen hij in het bezit was van de uitspraak van de rechtbank in België in 2023 (stuk 2). Daarom kon hij de namen niet in Nederland, maar alleen in België noemen.
- Verweerder geeft weliswaar aan waarom hij van mening is dat het document van 8 april 2015 niet als bewijskrachtig kan worden erkend, maar voert geen argumenten aan met betrekking tot de uitspraak van de rechtbank, dat nochtans een essentieel bewijsstuk is. De bovengenoemde redenen zijn onvoldoende om dit bewijsstuk elke bewijskracht te onzeggen.

Verweerder heeft dus duidelijk nagelaten een grondig onderzoek uit te voeren en heeft de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, § 5, b) van de Vreemdelingenwet geschonden.

Derde onderdeel: nauwkeurig onderzoek rekening houdend met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden (artikel 48/6, §5, c) van de Vreemdelingenwet)

Wat betreft de vrees van verzoekster en de drie dochters voor VGV, volgens de rapporten van verweerder, heeft Nigeria de derde hoogste prevalentiegraad. Uit het laatste rapport van 28 Too Many (maart 2023) blijkt dat VGV veel voorkomt in Edo State [URL]: [...]

Zoals verweerder juist opmerkt, moet de vrees voor VGV op een individuele basis worden onderzocht. Verweerder heeft echter onvoldoende rekening gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster en de dochters. Anders dan verweerder stelt, zou verzoekster, indien zij naar Nigeria terugkeert, een reëel risico lopen alleen te komen te staan als gevolg van verzoekers persoonlijke problemen indien hij aangehouden of gedood wordt. Zij zou dus geen andere keuze hebben dan terug te keren naar haar ouders, waar zij en haar dochters het risico zouden lopen te worden onderworpen aan VGV.

Hoewel verzoeker heeft vermeld dat hij meerdere huizen bezit, heeft verweerder geen rekening gehouden met het feit dat deze huizen allemaal al door leden van zijn eigen familie werden bewoond. Ze waren eigendom van de vader en zijn nu in mede-eigendom van de familie. Verzoekster zal daar niet welkom zijn met 4 kinderen om te voeden. Bovendien heeft zij door haar zeer lage opleidingsniveau en het feit dat zij 4 kinderen heeft om voor te zorgen, niet de mogelijkheid om een job te krijgen om zichzelf en haar 4 kinderen te onderhouden. Ze zal dus geen andere keuze hebben dan terug te keren naar haar ouders. Deze keer zal ze niet in staat zijn om zich aan VGV, voor haar en haar dochters, te onttrekken.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoekster waardoor verweerder artikel 48/6, § 5, c) van de Vreemdelingenwet, schendt, alsook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Vierde onderdeel: nauwkeurig onderzoek rekening houdend met actuele informatie over het land van herkomst (artikelen 48/6, §5, a) en 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet)

Volgens de bestreden beslissing is er in Edo state, van waaruit verzoekers afkomstig zijn, geen reëel risico voor burgers die terugkeren naar het betrokken gebied louter door hun aanwezigheid om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verweerder is ertoe gehouden nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen, overeenkomstig artikel 10, § 3, b) van de Herschikte Procedurerichtlijn m.b.t. de toestand in het land van herkomst. Deze bepaling werd omgezet in artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet (RvV 2 maart 2022, nr. 269.232). Daarbij dient rekening gehouden te worden met alle relevante informatie i.v.m. het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Het Hof van Justitie heeft ook opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht [...]. Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten [...] (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)” (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55)

Om te concluderen dat er geen risico op ernstige schade is, baseerde verweerder zich op rapporten die dateren uit 2021. De bronnen die verweerder gebruikt als informatie over het land van herkomst zijn duidelijk niet voldoende recent en actueel (RvS 8 december 2008, nr. 188.607 ; RvV 5 augustus 2019, nr. 224.610 ; RvV 26 februari 2021, nr. 250.106), met schending van de zorgvuldigheidsplicht, de samenwerkingsplicht en artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de veiligheidssituatie sindsdien aanzienlijk verslechterd is: [verwijzingen naar landeninformatie]

De veiligheidssituatie in Nigeria is dus aanzienlijk verslechterd sinds de rapporten waarop verweerder zijn analyse baseert. Dit werd onlangs ook bevestigd door Uw Raad (RvV 13 februari 2024, nr. 301.474).

Hoewel dit recent arrest van Uw Raad meer specifiek betrekking heeft op de Zuidoostelijke regio van Nigeria, blijkt uit bovengenoemde informatie niettemin duidelijk dat de situatie in het hele land lijkt te zijn verslechterd en dat verweerder hiermee rekening had moeten houden in zijn analyse, quod non.

Ten slotte heeft verweerder geen specifieke factoren met betrekking tot de persoonlijke situatie van verzoekers onderzocht (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Nederland). Verweerder was daartoe verplicht. Dit is een schending van zijn motiveringsplicht.

Bijgevolg heeft verweerder zijn zorgvuldigheidsplicht, zijn samenwerkingsplicht, zijn motiveringsplicht en artikelen 48/6, § 5, a) en 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet geschonden. Verder onderzoek naar de veiligheidssituatie op basis van actuele landeninformatie is nodig.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stukken:

- “2. Bewijs dat de broer van verzoeker, Au., de gerechtelijke documenten in 2023 naar België heeft gestuurd
3. UN News, “Nigeria: UN genocide expert warns against worsening security situation”, 2 February 2023
4. The Cable, “Nigeria’s security challenges: the social perspective”, 29 September 2023
5. The Africa Center for Strategic Studies, “Delivering on Nigerians’ demands for security”, 5 June 2023
6. Policy and Legal Advocacy Centre (PLAC), “Security budget rises, yet insecurity worsens”, 5 February 2024”.

2.3. Bij aanvullende nota van 5 februari 2025 brengt verweerder middels URL-verwijzing landeninformatie bij, namelijk EUAA “Nigeria – Country Focus” van juli 2024.

2.4. Verzoekers leggen ter terechtzitting in het kader van de mondelinge repliek op de aanvullende nota van 5 februari 2025 van verweerder landeninformatie neer, namelijk EUAA “Nigeria – Country Focus” van juli 2024; deze landeninformatie bevat geen aanvullende nota.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Ze moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekers volharden in het verzoekschrift in hun vrees voor vervolging door de Nigeriaanse overheid en de familie van S.A. omdat verzoeker verdacht wordt medeplichtig te zijn aan de ontvoering en dood van S.A..

Volgens de bestreden beslissingen zijn deze problemen niet geloofwaardig en zijn verzoekers er niet in geslaagd een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade in hun hoofde aannemelijk te maken.

De motiveringen van de bestreden beslissingen steunen dienaangaande op volgende elementen:

- Verzoeker, die stelt dat hij hetzelfde asielrelaas vertelde voor de Nederlandse asielinstanties als voor de Belgische, heeft voor deze beide instanties fundamenteel tegenstrijdige verklaringen afgelegd over (i) zijn lidmaatschap bij de groep(en) die ontvoeringen deden; (ii) zijn beweegredenen om zich bij de groep aan te sluiten; (iii) de zaken die hij deed voor deze groep die ertoe leidden dat hij uiteindelijk moest vluchten; (iv) de man die ontvoerd werd; en (v) zijn vlucht uit Benin City en Nigeria. Verzoekers onverenigbare verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op fundamentele wijze.

- De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt nog verder ondermijnd door de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker en zijn partner B. bij de Nederlandse en Belgische autoriteiten hebben afgelegd over de dood van verzoekers broer.

- De door verzoekers bijgebrachte documenten ter ondersteuning van zijn asielrelaas – de uitspraak van de rechtbank van Edo State en het extract van de *crime diary* van de Nigeriaanse politie – kunnen geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, omdat (i) de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten omwille van de hoge corruptiegraad bijzonder relatief is; (ii) verzoeker tijdens zijn procedure in Nederland verklaarde dat er geen documenten van de rechtbank waren waarover hij kon beschikken; (iii) verzoeker niet eens wist wie zijn medebeklaagden waren; (iv) het onmogelijk is dat verzoeker op de dag dat het extract werd opgesteld – 8 april 2015 – ook werd gearresteerd, berecht, vrijgelaten, opnieuw betrokken was in een kidnapping en daarvoor opnieuw zou gezocht worden, wat te lezen valt in het extract; en (v) niet geloofwaardig is dat de politie enkel verzoekers naam zou vermelden in dit verslag.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in het verzoekschrift niet in slagen de voorstaande pertinente motieven te verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze evenwel, gelet op wat volgt, in gebreke blijven.

5. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen over het lidmaatschap van verzoeker bij de groep die de ontvoering uitvoerde, citeert verzoeker in het verzoekschrift een passage uit de notities van het verhoor in Nederland en stelt hij dat hieruit niet blijkt dat hij heeft verklaard tot 2012 lid te zijn.

Hoewel uit de geciteerde passage inderdaad blijkt dat verzoeker verklaarde zich niet te herinneren van wanneer tot wanneer hij bij de militante groep was aangesloten, kon verweerder uit verzoekers andere verklaringen in Nederland terecht afleiden dat verzoeker tot ten laatste 2012 was aangesloten bij een militantengroep die ontvoeringen deed en zich vervolgens opnieuw aansloot vanaf 2015 tot december 2015. Immers verklaarde verzoeker in Nederland dat hij nog erg jong was toen hij in Iguobazuwa bij een militantengroep ging die ontvoeringen deed, dat hij en andere leden op een bepaald moment besloten hiermee te stoppen en naar de overheid te stappen om werk te vragen, dat ze vervolgens drie jaar wachtten waarna de groep uiteenviel en dat verzoeker hierop reisde naar Ilorin (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 8-9).

Verzoeker verklaarde bij de Nederlandse asielautoriteiten eveneens dat hij op veertienjarige leeftijd – in 2012 – naar Ilorin, Kwara State verhuisde nadat hij zijn Junior Secondary School had afgewerkt, alsook dat hij op zeventienjarige leeftijd – in 2015 – terug naar Benin City verhuisde en daar zijn activiteiten als lid van een groep die ontvoeringen deed hervatte tot hij gearresteerd werd in december 2015 (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 7-9, p. 13).

Uit samenlezing van verzoekers verklaringen blijkt dus dat hij in Nederland aangaf dat hij ten laatste tot 2012 lid was van de militantengroep en vervolgens opnieuw van 2015 tot december 2015. Verzoekers verklaringen in Nederland over zijn lidmaatschap zijn aldus wel degelijk inconsistent met zijn verklaringen in België dienaangaande, waar hij verklaarde enkel tussen 2012 en 2014 lid te zijn geweest van de groep (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 19-20). Deze manifeste verschillen in verzoekers verklaringen over zijn lidmaatschap van de groep ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

6. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen over de beweegredenen om zich bij de groep aan te sluiten, stelt verzoeker in het verzoekschrift dat het duidelijk is dat hij na het overlijden van zijn ouders in financiële moeilijkheden is geraakt en dat de twee gronden nauw met elkaar verbonden zijn.

Verzoekers *post factum* poging om zijn incoherente verklaringen aangaande de redenen om zich bij de groep aan te sluiten met elkaar te verzoenen, mist echter feitelijke grondslag. Zo blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker na de dood van zijn ouders in 2012 boos was op de overheid omdat zij gestorven waren in een auto-ongeluk waar de politie in betrokken was en dat hij, omdat hij geen compensatie kreeg, besloot zich aan te sluiten bij een groep die “*militant*” heette (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 19-20).

Uit verzoekers verklaringen in Nederland blijkt dan weer dat zijn vader in 2012 met hem meereisde naar Ilorin, dat zijn vader later overleed terwijl ze in Ilorin woonden en dat verzoeker in 2015 zijn activiteiten in Benin City moest hervatten omdat hij in armoede leefde en geld moest verdienen om voor zijn familie te zorgen (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 7, p. 13, p. 15).

Dat verzoeker in België verklaart dat hij zich omwille van de dood van zijn ouders aansloot bij de militantengroep, maar in Nederland de dood van zijn vader en/of moeder hier niet mee in verband brengt, betreft wel degelijk een inconsistentie die de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt. Bovendien legt verzoeker documenten neer die zijn opgesteld op basis van de verklaringen van zijn moeder P., afgelegd op 21 augustus 2023 (verklaring van verzoekers leeftijd van 21 augustus 2023 en geboortecertificaat van 22

augustus), wat onverenigbaar is met zijn bewering dat zijn moeder in 2012 overleed (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7).

7. Verder stelt het verzoekschrift dat verzoeker voor de Belgische autoriteiten heeft verklaard dat hij in 2014 door de politie was gearresteerd toen hij op weg was om het losgeld op te halen (notities van het persoonlijk onderhoud p. 21) en dat zijn verklaringen dus niet tegenstrijdig zijn.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen betrekking had op de zaken die hij deed voor de groep die de aanleiding van zijn vlucht uitmaakten. Verzoeker verklaarde voor de Belgische instanties geenszins dat zijn arrestatie in 2014 de aanleiding voor zijn vlucht uitmaakte. Hij verklaarde daarentegen bij de Belgische asielinstanties dat hij Nigeria ontvluchtte nadat hij beschuldigd werd van medeplichtigheid bij de ontvoering en dood van een man, terwijl hij eigenlijk niet betrokken was (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 16-17). In Nederland verklaarde verzoeker dan weer dat hij Nigeria ontvluchtte nadat hij gearresteerd werd door de politie tijdens het ophalen van losgeld in december 2015, waarna hij verplicht werd om info te geven over de militantengroep en kon ontsnappen (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 13). De door verweerder vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de gebeurtenissen die verzoekers vlucht uit Nigeria voorafgingen blijven wel degelijk overeind en tasten de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aan.

8. Het verzoekschrift werpt voorts op dat verzoeker pas in België de stukken heeft kunnen ontvangen waarop de naam van de ontvoerde man is vermeld, zodat het consistent lijkt dat verzoeker zijn naam in België wel heeft kunnen opgeven en niet bij de Nederlandse autoriteiten.

Nochtans verklaarde verzoeker voor de Belgische asielinstanties dat hij het extract van het *crime diary*, waarop de naam van S.A. staat vermeld, reeds in Nigeria verkreeg via een vriend van zijn vader (*“En kan u mij wat meer over dit document (criminal diary) vertellen?”*, *“Dit document was nadat ze de kidnapping hadden uitgevoerd, dat een van de jongens werd gearresteerd en hij moest de waarheid zeggen, hij vertelde mijn naam en anderen over hoe ze de kidnapping verder deden, dan ontsnapte ik van Nigeria. In Nigeria was er een van mijn vader zijn vrienden die mij dit document gaf en hij gaf mij dit en zei mij dat hij mij niet kon verdedigen en dat ik gezocht was.”*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 23). Gezien verzoeker dit document reeds in Nigeria in zijn bezit had, valt enerzijds niet in te zien dat verzoeker in Nederland zou verklaren dat hij geen documenten had en kan anderzijds niet worden aangenomen dat hij de naam van S.A. in Nederland niet opgaf omdat hij de gerechtelijke documenten pas in België ontving. De door verzoeker bij het verzoekschrift neergelegde enveloppe (stuk 2, bij verzoekschrift) toont hoogstens aan dat verzoeker in 2023 post ontving afkomstig van zijn broer Au., maar kan niet aantonen dat de gerechtelijke documenten hierin zaten, noch dat verzoeker deze documenten – in weerwil van zijn verklaringen voor het CGVS – pas in 2023 verkreeg.

In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 januari 2024 verklaarde dat zijn broer Au. in Ghana woont (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12), terwijl de enveloppe verzonden is vanuit Edo State (Nigeria).

Ten overvloede valt niet in te zien, noch licht verzoeker toe, waarom verzoeker zijn broer niet eerder vroeg om deze – voor zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland en België zeer relevante – documenten op te sturen. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoekers verklaringen in Nederland over het tijdstip van de ontvoering van S.A. – december 2015 – niet overeenkomen met de inhoud van het extract van het *crime diary* – 8 april 2015. Dat verzoeker de naam van S.A. in Nederland niet kon opgeven, noch kon duiden of de ontvoerde man al dan niet werd omgebracht (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 13, p. 19), terwijl hij bij de Belgische asielinstanties specifiek S.A. noemde en aangaf dat het net zijn dood was die zijn problemen in gang zette (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 16-17, p. 22-23), ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

9. De stelling in het verzoekschrift dat verzoekers eerst naar Lagos zijn gevlucht alvorens Kano te bereiken en naar Niger en vervolgens Libië te vluchten, gaat voorbij aan de vastgestelde incoherenties in de verklaringen van verzoeker aangaande zijn vlucht uit Nigeria. Verzoeker verklaarde immers voor de Nederlandse autoriteiten dat hij naar Lagos vluchtte, er een paar dagen in de wijk Lekki verbleef, waarna hij Nigeria verliet (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 5, p. 13), terwijl hij voor de Belgische asielinstanties aangaf dat hij naar Kano ging en daar enkele maanden bleef alvorens Nigeria te verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 16-17). Verzoekers werpen op dat ze extreem gestrest en gedesorienteerd waren en zich niet alles precies kunnen herinneren, maar brengen geen (begin van) bewijs, noch concrete elementen aan waaruit kan blijken dat verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen inzake verzoekers' vlucht uit Nigeria te wijten zouden zijn aan stress. Dit kan evenmin blijken uit het dossier. Noch verzoekers, noch verzoekers' advocaat hebben tijdens hun respectieve onderhouden aangegeven dat zij omwille van stress of psychologische problemen niet in staat waren om verklaringen af te leggen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming.

10. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot de dood van verzoekers broer Os., wijst het verzoekschrift erop dat het feit dat verzoeker dit element niet vermeldde voor de Nederlandse instanties en verzoekster wel, niet noodzakelijkerwijs betekent dat er sprake is van een tegenstrijdigheid. Verder stelt het verzoekschrift dat Os. werd ontvoerd toen ze nog in Nigeria waren, maar dat ze pas op de hoogte werden gesteld van zijn dood toen ze in Italië aankwamen. Verzoeker geeft voorts aan zich te hebben vergist over de overlijdensdatum van zijn broer en dat er sprake is van verwarring tussen zijn twee broers bij de DVZ. Tot slot bevestigt verzoekster in Nederland te hebben verklaard dat zij alleen thuis was toen de jongeren haar kwamen bedreigen en wijst ze erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker in België niet blijkt dat verzoeker heeft verklaard dat zijn broer op dezelfde dag als verzoekster werd bedreigd. Verzoekers menen dat er geen tegenstrijdigheid is.

Vooreerst kan niet worden aanvaard dat verzoeker de dood van zijn broer Os., die volgens verzoeker verband zou houden met verzoekers problemen (*"Hij is vermoord omwille van mijn problemen."*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 11; *"ze konden mij niet vinden en ze namen mijn broer weg"*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 17), niet heeft vermeld bij de Nederlandse asielinstanties. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Nederlandse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die verband houden met zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoekers nalatigheid de dood van zijn broer Os. bij de Nederlandse asielinstanties ter sprake te brengen ondermijnt de waarachtigheid ervan, alsook van verzoekers eigen voorgehouden problemen. Dat verzoeker de dood van zijn broer Os. bij de Nederlandse asielinstanties niet heeft vermeld, terwijl verzoekster hier wel melding van heeft gedaan, kan wel degelijk aangemerkt worden als een tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van de voorgehouden (omstandigheden van de) dood van zijn broer Os. onderuit haalt.

Over de manier waarop verzoekers te weten gekomen zijn dat Os. dood was stelt verzoekster in Nederland enerzijds dat haar moeder haar op de hoogte gebracht had toen ze in Italië waren (dossier Nederland verzoekster, interview 16 november 2020, p. 18) en in België anderzijds dat ze het in Italië te weten kwamen nadat verzoeker met zijn oom belde (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 14).

Voorts kan niet worden aanvaard dat het verzoekschrift de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de overlijdensdatum van zijn broer en over welke broer dood is – Au. dan wel Os. – tracht te minimaliseren. Verzoeker verklaarde bij de DVZ in België dat zijn broer Au. overleed in 2016 en dat zijn broer Os. vluchtte uit Nigeria (verklaring DVZ verzoeker, vraag 17), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn broer Os. in 2015 overleed toen verzoeker zelf nog in Nigeria was en dat zijn broer Au. vluchtte naar Ghana (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11, p. 24). Deze tegenstrijdigheden betreffen bezwaarlijk details, doch essentiële elementen waarvan niet kan worden aangenomen dat verzoeker zich dermate zou vergissen. De vastgestelde tegenstrijdigheden wijzen er wel degelijk op dat verzoekers verklaringen aangaande de dood van zijn broer Os. niet op waarheid berusten.

Voor zover uit verzoekers verklaringen niet ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers broer was ontvoerd op dezelfde dag dat verzoekster werd bedreigd (*"Eerst kwam de politie tweemaal. En dan kwamen ook boys met geweren, ze konden mij niet vinden en ze namen mijn broer weg en dan werd."*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 17), dient opgemerkt dat de overige voormelde vastgestelde tegenstrijdigheden inzake de dood van Os. reeds volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van diens vermeende dood en het voorgehouden verband met verzoekers problemen.

De vaststelling dat verzoekers ook over de dood van verzoekers broer Os. op verschillende momenten compleet tegenstrijdige verklaringen aflegden, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen over de dood van verzoekers broer op fundamentele wijze.

11. Verzoekers wijzen er in het verzoekschrift op dat rekening dient te worden gehouden met hun individuele situatie en persoonlijke omstandigheden bij de beoordeling van hun verklaringen. Zo wordt benadrukt dat verzoeker 17 jaar oud was op het moment dat hij Nigeria verliet en dat verzoekster 19 jaar oud was en nooit naar school ging. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoeker zijn ouders verloor op veertienjarige leeftijd, dat dit een bijzonder traumatiserende gebeurtenis als kind uitmaakt en dat algemeen geweten is dat trauma het geheugen vaak aantast. Verzoekers wijzen er tevens op dat de feiten zich bijna tien jaar geleden hebben voorgedaan.

Een verzoek om internationale bescherming vindt plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekers.

Daar waar verzoekers verwijzen naar hun jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen en het feit dat bijna tien jaar verstreken is sinds deze gebeurtenissen, wordt opgemerkt dat verzoekers actueel 26 en 28 jaar oud zijn en dus meerderjarig zijn. Hoewel er inderdaad een lange tijd verstreken is tussen de gebeurtenissen en de respectievelijke interviews bij de Nederlandse en Belgische asielinstanties, kan dit tijdsverloop niet worden aanvaard ter rechtvaardiging van beide verzoekers' manifest tegenstrijdige verklaringen aangaande de door hen beleefde feiten. Daarnaast lichten verzoekers niet toe hoe hun jeugdige leeftijd hen zou verhinderd hebben om duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen over hun eigen leven en de gebeurtenissen die volgens hen de aanleiding waren van hun vertrek uit Nigeria. Ook van een jong persoon worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt aangaande zijn of haar eigen leefwereld en ervaringen. Dit is, gelet op wat voorafgaat, niet het geval.

Ook verzoeksters gebrek aan scholing vormt op zich geen nuttige verklaring voor de veelheid aan vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen en tussen beide verzoekers' verklaringen. Een beperkte scholing immers houdt niet in dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast - minstens wordt dit niet aangetoond - of verzoekster zou verhinderen haar leefwereld in tijd en ruimte te situeren en haar eigen ervaringen uiteen te zetten.

Waar het verzoekschrift wijst op het verlies van verzoekers ouders op veertienjarige leeftijd, dient hernomen dat verzoeker documenten heeft neergelegd die zijn opgesteld op basis van de verklaringen van zijn moeder P. (verklaring van verzoekers leeftijd van 21 augustus 2023 en geboortecertificaat van 22 augustus), wat onverenigbaar is met zijn bewering dat zijn moeder in 2012 overleed (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 7). Hoe dan ook toont verzoeker niet concreet aan, desgevallend met een medisch attest, dat zijn voorgehouden traumatische ervaringen een impact gehad hebben op zijn geheugen en verklaringen, noch kan dit blijken uit lezing van zijn verklaringen.

12. In zoverre verzoekers nog hekelen dat verweerder de authenticiteit en bewijskracht van de door hen bijgebrachte documenten die de kern van zijn relaas uitmaken onvoldoende heeft onderzocht en hij hiertoe verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dient te worden benadrukt dat verzoeker er ten onrechte vanuit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is.

De Raad wijst er in navolging van verweerder op dat de door verzoeker bijgebrachte documenten ter ondersteuning van verzoekers' asielrelaas – met name de uitspraak van de Magistrate Court Edo State over verzoekers vrij spraak op 7 juli 2014 en het *'extract of crime diary'* van de Nigeriaanse politie – bewijswaarde ontberen en geenszins in staat zijn om de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers' asielrelaas te wijzigen.

De Raad herneemt dat de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten omwille van de hoge corruptiegraad bijzonder relatief is en benadrukt *in casu* dat de hoge corruptiegraad niet de enige reden is waarom de door verzoeker bijgebrachte documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Zo dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn procedure in Nederland geen documenten heeft bijgebracht waaruit blijkt dat hij gearresteerd werd of dat er een rechtszaak tegen hem lopende was en dat verzoeker verklaarde gewoon een waarschuwing te hebben gekregen toen hij voor de rechtbank verscheen (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 12). Waar het verzoekschrift stelt dat verzoeker de gerechtelijke documenten pas in 2023 door zijn broer Au. werd opgestuurd (stuk 2, bij verzoekschrift), wijst de Raad er andermaal op dat verzoeker zelf verklaard heeft dat hij het extract van het *crime diary* gekregen heeft van een vriend van zijn vader in Nigeria (*"En kan u mij wat meer over dit document (criminal diary) vertellen?"*, *"Dit document was nadat ze de kidnapping hadden uitgevoerd, dat een van de jongens werd gearresteerd en hij moest de waarheid zeggen, hij vertelde mijn naam en anderen over hoe ze de kidnapping verder deden, dan ontsnapte ik van Nigeria. In Nigeria was er een van mijn vader zijn vrienden die mij dit document gaf en hij gaf mij dit en zei mij dat hij mij niet kon verdedigen en dat ik gezocht was."*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 23). De enveloppe (stuk 2, bij verzoekschrift) toont bovendien hoogstens aan dat verzoeker in 2023 post ontving afkomstig van zijn broer Au., maar kan niet aantonen dat de gerechtelijke documenten hierin zaten, noch dat verzoeker deze documenten – in weerwil van zijn verklaringen voor het CGVS – pas in 2023 verkreeg. In dit verband dient andermaal opgemerkt dat verzoeker

tijdens het persoonlijk onderhoud van 4 januari 2024 verklaarde dat zijn broer Au. in Ghana woont (notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12), terwijl de enveloppe verzonden is uit Edo State (Nigeria). Ten overvloede valt niet in te zien, noch licht verzoeker toe, waarom verzoeker zijn broer niet eerder vroeg om deze – voor zijn respectieve verzoeken om internationale bescherming in Nederland en België zeer relevante – documenten op te sturen.

Verder is niet geloofwaardig dat verzoeker de namen van zijn medebeklaagden niet kent, terwijl deze zijn opgelijst in de uitspraak van de rechtbank (*"Hier staat dat u nog met enkele andere mensen voor het gerecht bent verschenen, wat zijn hun namen?"*, *"Ik weet hun namen niet, ik ken enkel hun bijnamen, sommige zijn jongens, H., P., en een van hen is in Germany nu."*, *"Ok, maar dus u was daar met vier anderen, er is H., P., wie waren de andere twee?"*, *"Dat weet ik niet."*, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 23). Dat verzoeker de namen van al zijn medebeklaagden niet kan opgeven voor de Belgische asielinstanties en klaarblijkelijk de inhoud niet kent van het door hem neergelegde document, tast niet alleen de bewijswaarde van het door hem neergelegde document van de rechtbank aan, doch ook de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Wat betreft het extract uit het *crime diary* dient benadrukt dat het onmogelijk is dat verzoeker op de dag dat het werd opgesteld – 8 april 2015 – ook werd gearresteerd, berecht, vrijgelaten, opnieuw betrokken was in een kidnapping en daarvoor opnieuw zou gezocht worden, wat te lezen valt in het extract. In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker in Nederland verklaarde dat hij in december 2015, bij het ophalen van het losgeld voor de kidnapping van de manager van een oliebedrijf, werd gearresteerd door de politie (dossier Nederland verzoeker, interview 16 november 2020, p. 13), wat niet valt te rijmen met de datum op het extract. Bovendien is niet geloofwaardig dat de politie in dit verslag enkel verzoekers naam zou vermelden en de andere arrestanten zou omschrijven als *"Four other boys"*.

13. Het door verzoekers ter terechtzitting neergelegde rapport van EUAA *"Nigeria – Country Focus"* van juli 2024 – dat overigens ook door verweerder werd bijgebracht middels aanvullende nota van 5 februari 2025 – vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is louter van algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers' persoon of situatie. Zo in dit rapport melding wordt gemaakt van de praktijk van kidnappings en militantengroepen, volstaat deze informatie niet om de waarachtigheid van het door verzoekers naar voor geschoven relaas aan te tonen, noch dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

14. Inzake de door verzoekers aangehaalde vrees voor VGV in hoofde van verzoekster en hun dochters, motiveren de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt:

"Wat betreft uw vrees voor VGV en die van uw dochters dient er te worden gewezen op het feit dat uit de COI blijkt dat Nigeria geklasseerd wordt als een land met een gematigd lage prevalentiegraad (classificatie UNICEF), namelijk 19,5 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar (DHS 2018) en 19,2 % in de leeftijdsgroep 0-14 jaar. Wel wordt er gewezen op grote verschillen per regio en etnie. U verklaarde uw hele leven in Edo state te hebben gewoond waar de prevalentie in 2018 iets meer dan 35% bedroeg.

Zodoende kan VGV in Nigeria niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u een persoonlijke vrees voor VGV concreet aan te tonen, waar u allerm minst in slaagde.

Bovendien mag er opgemerkt worden dat u vreest dat de VGV zou gebeuren door uw vader. Uzelf heeft echter aangegeven dat u niet terug wilde gaan naar uw vader (notities persoonlijke onderhoud B. 2, hierna NPOB.2, dd. 14 februari 2024, p. 15) en er kan ook niet ingezien worden waarom u zou besluiten om vrijwillig naar de man te gaan die u en uw dochters wenst te besnijden. Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat u geen VGV zou moeten vrezen indien u niet terugkeerde naar uw vader, stelde u dat u nergens anders heen zou kunnen gaan. Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat uw partner H.L. vijf huizen had en u vroeg of u daar niet heen kon, stelde u van niet omdat uw echtgenoot een probleem heeft waardoor hij levenslang in de gevangenis zou moeten bij terugkeer naar Nigeria, waardoor uw en uw dochters besneden zouden worden (NPOB.2, p. 15). Uw partner H.L. zei eveneens dat hij bij terugkeer naar Nigeria in de gevangenis zou belanden waardoor hij u en uw dochters niet zou kunnen beschermen (Notities persoonlijk onderhoud H.L., dd. 4 januari 2024, p. 26). Nu er echter geen geloof wordt gehecht aan het relaas van uw partner H.L. – en dus ook niet aan de opsluiting van H.L. bij terugkeer naar Nigeria – kan er ook geen sprake zijn van het feit dat u naar uw vader zou moeten terugkeren in Nigeria en bijgevolg VGV zou moeten ondergaan. Er wordt in deze context ook gewezen op de verklaringen van H.L. in Nederland, waar hij zelf expliciet stelde dat het voor jullie mogelijk zou zijn om op een andere plaats te gaan wonen (Dossier Nederland H.L., interview 16 november 2020, p. 23).

Er mag verder nog worden opgemerkt dat u zelf niet besneden bent en dat u toen u eerder in Nigeria woonde bent weggegaan bij uw vader en u zich heeft onttrokken aan deze VGV. Gezien u er eerder in slaagde om zich te onttrekken aan VGV, kan er niet worden ingezien waarom u hier bij terugkeer naar Nigeria niet meer toe in staat zou zijn.

U bent er dan ook niet in geslaagd om een persoonlijke vrees voor VGV voor u en uw dochters concreet aan te tonen.

Verzoekers voeren in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde terecht en pertinente motiveringen die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoekers wijzen op algemene informatie waaruit blijkt dat VGV voorkomt in Edo State, maar gaan eraan voorbij dat ze hiermee niet *in concreto* aannemelijk maken dat verzoekster en verzoekers' dochters in geval van terugkeer naar Nigeria het risico lopen te worden besneden.

Zo verzoekers hernemen dat verzoekster ten gevolge van verzoekers persoonlijke problemen alleen zal komen te staan indien verzoeker wordt aangehouden of gedood, gaan zij eraan voorbij dat verzoekers voorgehouden problemen, gelet op wat voorafgaat, niet geloofwaardig zijn. De verdere argumentatie dat de huizen van verzoeker door zijn familie bewoond worden, dat verzoekster niet welkom zal zijn met 4 kinderen, dat ze zichzelf en haar 4 kinderen niet zal kunnen onderhouden en dat ze dus zal moeten terugkeren naar haar ouders, betreft dan ook een hypothetische cascaderedenering die geenszins kan worden aangenomen.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (leeftijdsverklaring van verzoeker; geboortecertificaat van verzoeker; leeftijdsverklaring van verzoekster; geboortecertificaat van verzoekster) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de respectieve verzoeken om internationale bescherming van beide verzoekers in Nederland werden afgewezen op 20 april 2021 en dat hun beroepen tegen deze beslissingen werden verworpen op 3 september 2021. Dit vormt een negatieve aanwijzing voor wat betreft verzoekers' nood aan internationale bescherming.

16. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

17. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, alsook naar de actualisatie van de informatie en analyse bijgebracht door verweerder middels aanvullende nota van 5 februari 2025, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo (Nigeria) geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Zo verzoekers er in het verzoekschrift op wijzen dat de rapporten waarop verweerder zijn analyse van de veiligheidssituatie stoelt verouderd zijn, stelt de Raad vast dat verweerder middels aanvullende nota van 5 februari 2025 recentere landeninformatie en een update van de analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria heeft bijgebracht. De informatie waarnaar verzoekers in het verzoekschrift verwijzen en deze die zij ter terechtzitting bijbrengen, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Verzoekers brengen verder geen elementen aan waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Aangezien uit de landeninformatie blijkt dat in de deelstaat Edo geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, stelt de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

18. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS